

αὐτῷ εἰς τὴν κόλασιν — ἡ κόλασις ἦτο τὸ forte του — καὶ ἠκολούθει φοβερά, φρικώδης αὐτῆς περιγραφή, οὕτω ζωηρά, ὥστε πολλαὶ γυναῖκες ἐλιποθύμουν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,

τοῦ βορβόρου, τὴν δυσωδίαν τοῦ φανικοῦ ὀξέος, τὴν ἀπληστίαν τῶν οἰκοδεσποτῶν, τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἀγορᾶς, τὰς θρασείας νυκτοκλοπὰς, τὸν τύρον, τὴν εὐφρογίαν, τὸν φόβον



ΣΕΤΙΒΑΓΙΟ Ο ΝΙΚΗΘΕΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΖΟΥΛΟΥ

μία δὲ καὶ ἀπέβαλεν, ὡς ἐλέγετο. Εὐτυχῶς ὁ ἄνθρωπος ἐξοικειοῦται εἰς ὅλα, καὶ τοῦτο εἶναι ἀναντιρρήτως ἐκ τῶν μεγίστων ἀγαθῶν, ὅσων ὁ πολυεύσπλαγχνος Θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ. Συνειθίζει εἰς τὰ νέφη τοῦ κονιορτοῦ καὶ τὰς λίμνας

τῆς χολέρας, γενναῖος γενόμενος ἐκ τῆς θέας τῶν λεόντων, τῶν κροκοδείλων καὶ τῶν ὄφειν τοῦ Φαλήρου· ὅποσον προνοητικὸν τὸ Φάληρον! ἐνὶ λόγῳ συνειθίζει εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς πληγὰς, ἀγνώστους καὶ αὐτῇ τῇ μωσαϊκῇ συλλογῇ,